

Pozapłacowe koszty pracy

Czesław Grzesiak

TESCO Polska sp. z o.o.

Ponad podziałami

”Warto zobaczyć z kim przegrywamy. Polska jeszcze długi czas nie przebije konkurencji infrastrukturą, np. drogi, kulturą biznesu (patrz: korupcja), ale możemy zachęcić inwestorów upraszczając i obniżając podatki oraz obniżając pozapłacowe koszty pracy. To jedyna dzisiaj dostępna Polsce droga do zwiększenia atrakcyjności inwestycyjnej.”

Donald Tusk 10 marca 2005 r.

„Mając na uwadze fakt, że jednym z największych ograniczeń wzrostu inwestycji oraz zwiększania zatrudnienia są koszty pracy, mój rząd zmieni strukturę dochodów publicznych w taki sposób, aby ograniczyć poziom obciążeń parafiskalnych.”

Kazimierz Marcinkiewicz 10 listopada 2005 r.

DIAGNOZA

- ❑ Obciążenie wynagrodzeń wysokimi składkami stanowi barierę dla tworzenia nowych miejsc pracy, a konsekwencji dla rozwoju gospodarki narodowej.
- ❑ Niski poziom zatrudnienia (57% osób w wieku produkcyjnym) wymusza wzrost obciążeń celem utrzymania pozostałej części obywateli.
- ❑ Wysoki koszt pracy obniża konkurencyjność polskiej gospodarki w stosunku do państw o zbliżonym poziomie rozwoju gospodarczego (Węgry, Czechy, Słowacja, Litwa, Łotwa, Estonia, Bułgaria i Rumunia).
- ❑ Wysokie obciążenia powodują powstawanie szarej strefy, co w efekcie prowadzi do zwiększania obciążeń dla uczciwych przedsiębiorców oraz do zmniejszania się liczby pracowników objętych ubezpieczeniem.
- ❑ Wysokie koszty pracy działają zniechęcająco na zagranicznych inwestorów oraz obniżają pozycję konkurencyjną polskich eksporterów.

Największe obciążenia

- ❑ Składki na fundusz emerytalny (19,52% wynagrodzenia brutto).
- ❑ składka na fundusz rentowy (13 % wynagrodzenia brutto).
- ❑ Składka na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe (2,45 % wynagrodzenia brutto) finansuje wypłatę zasiłków chorobowych i macierzyńskich w przypadku absencji dłuższej niż 33 dni w roku.
- ❑ Składka na ubezpieczenie zdrowotne (9 % wynagrodzenia brutto) finansuje wypłatę zasiłków chorobowych i macierzyńskich w przypadku absencji dłuższej niż 33 dni w roku.
- ❑ Składka na ubezpieczenie wypadkowe (wzrost (!) od 1 kwietnia 2009 r do poziomu stanowiącego iloczyn stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe dla grupy działalności (podniesienie grupy z 3 na 5), do której należy płatnik (od 0,67% do 3,33%) i wskaźnika korygującego (od 0,5 do 1,5).
- ❑ Składka na Fundusz Pracy (2,45% wynagrodzenia brutto) finansuje zasiłki dla bezrobotnych i tzw. aktywne formy wspierania zatrudnienia.
- ❑ Składka na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (0,10% wynagrodzenia brutto).
- ❑ Składka na Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (średnio ok. 2,4% na 1 zatrudnionego) opłacana przez pracodawców zatrudniających co najmniej 25 pracowników.
- ❑ Dodatkowo pracodawcy ponoszą koszty wynagrodzeń wypłacanych pracownikom za czas choroby do 33 dni łącznie w roku. W 2005 roku kosztowało to pracodawców 2,26 mld złotych.

Postulowane zmiany

Obniżenie składek obciążających wynagrodzenia wymaga podjęcie trzech rodzajów działań:

- Ograniczenia wydatków na świadczenia finansowane ze składek poprzez ograniczenie liczby świadczeniobiorców i/lub obniżenie wysokości świadczeń,
- Finansowanie części świadczeń nie jak obecnie ze składek płaconych przez pracodawców i pracowników, ale z budżetu, zasilanego w znacznej mierze podatkami obciążającymi konsumpcję,
- Zwiększanie oficjalnego zatrudnienia, aby poprawić relację liczby osób płacących podatki i składki oraz liczby osób pobierających świadczenia.

Koszty po stronie pracodawcy

Pracodawca wypłacając pracownikowi każde 100.00 zł wynagrodzenia musi dodatkowo odprowadzić do budżetu, instytucji i różnych funduszy kwotę 70.00 zł w postaci składek i podatku.



Dziękuję za uwagę